Kaupmannahöfn 16. d. octobem. 1839.

Elskulegi vinur minn!

Áður þakkaði fyrir góða bréfið þitt með gufuskipinu seinast, enn og fyrir allt áðurlegt og gott bæði að forna og nýju. –

Ekki veit eg, hvað eg á að mæla við þig á blaðið að þessu; eg er allur af göflum genginn, og sjend kóngsveikur og verri en vitlaus upp úr öllum þessum bréfaskiptum bæði hér norðanlands og sunnanlands. Frá útlöndum er ekki mikið tíðindavert; það gengur hvorki nje hrekur með málefni Íslands, en þó enn meira nú að vona, að almennur europeiskur Congres komist á, og kippi öllu í liðinn. Frakkar og Englendingar hjálpi mikillega til þess að